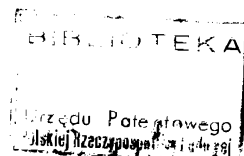

12 czerwca 1930 r.

F41c 25/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11884.

Kl. 72 a 20.

John Douglas Pedersen
(Springfield, Massachusetts, Stany Zjednoczone Ameryki).

Łódka do naboїв karabinowych.

Zgłoszono 29 maja 1928 r.

Udzielono 7 kwietnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 9 czerwca 1927 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek dotyczy łódki, przytrzymującej paczkę z kilku naboїв, wsuwaną wraz z tą łódką do komory magazynowej karabina; łódka ta różni się od znanych łódek, z których naboje muszą być wyjmowane przed włożeniem ich do magazynu. Karabin, do którego stosuje się łódkę według wynalazku niniejszego, zaopatrzony jest w urządzenie wyrzucające ją samoczynnie z magazynu po wysunięciu z niej ostatniego naboju.

Łódka nabojowa według wynalazku jest tania i po jednorazowym użyciu można ją wyrzucić. Łódka ta służy do utrzymywania kilku naboїв poza karabinem w postaci zwartej paczki i jednocześnie u-

łatwia wsuwanie ręką naboїв do magazynu, co umożliwia znacznie szybsze strzelanie zapomocą samoczynnego karabina, przyczem wewnątrz magazynu łódka ta wprowadza kolejno naboje w poziome położenie przed wprowadzeniem ich do lufy.

Łódka przytrzymuje naboje w dwóch rzędach, przyciskając je ku sobie tak, iż tworzą zwartą paczkę; w tym celu łódka składa się z grzbietu i sprężynujących ku sobie metalowych ścianek bocznych, zbliżających się do siebie stopniowo, poczynając od tego grzbietu, celem naciskania z boku naboїв zawartych w łódce, przyczem sprężynujące brzoģe dolne tych ścianek bocznych są zagięte do wewnątrz w

taki sposób, iż cisną na naboje w kierunku pionowym, a brzegi szczytowe wymienionych ścianek bocznych są sztywne i zagięte do wewnątrz w taki sposób, iż nakierowują odpowiednio naboje podczas wysuwania ich z łódki celem kolejnego wprowadzania do lufy. Ścianki boczne oprawki współdziałają przytem z pewnymi narządami komory magazynowej karabina w ten sposób, iż ścianki te ulegają rozwarciu celem przerniania ich nacisku bocznego na naboje po wsunięciu ich do komory magazynowej.

Na rysunkach przedstawiono łódkę według wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia przekrój podłużny zamka karabina, w którym znajduje się łódka wraz z nabojami w położeniu, które zajmuje zaraz po wsunięciu jej do magazynu; fig. 2 wskazuje widok z góry tegoż zamka karabina, uwidoczniający właz nabojowy, fig. 3 wskazuje widok z tyłu łódki, napełnionej nabojami, fig. 4 — widok z przodu tejże łódki; fig. 5 — jej widok z góry.

Naboje przytrzymywane zapomocą łódki (fig. 1) są zwykłego stożkowatego kształtu, a po włożeniu ich do tej łódki układają się w niej tak, iż najwyższy nabój jest poziomy i może być wsunięty z łatwością do lufy, a pod nim znajdują się naboje, których nachylenie wzrasta w miarę zbliżania się do dolnego końca łódki. Oprawka wytłoczona z jednego kawałka elastycznej, blachy metalowej składa się ze sztywnego grzbietu 145 i dwóch sprężynujących ku sobie ścianek bocznych 146 i 147, posiadających wycięcia, zmniejszające ich wagę, i wytłoczone żeberka usztywniające. Żeberka 148, wytłoczone w grzbiecie 145 oprawki, są nachylone względem kierunku przesuwania się naboju w oprawce, dzięki czemu stopa lub zapal naboju nie zaczepia o te żeberka podczas posuwania się ich do góry ku lufie. Łódka nie posiada urządzenia przesuwającego naboje, jak to ma miejsce w znanych

wyjmowanych magazynach pudełkowych, gdyż urządzenie to znajduje się wewnątrz samego karabina i współdziała z tą oprawką.

Grzbiet 145 i ścianki boczne 146 i 147 łódki tworzą dla naboju oprawkę otwartą z przodu, u szczytu i na spodzie. Ścianki boczne 146 i 147 sprężynują, zbliżając się ku sobie, poczynając od grzbietu 145, wskutek czego cisną z boku na zawarte pomiędzy nimi naboje. Brzegi dolne 149 i 150 ścianek bocznych 146 i 147 łódki zagięte są do wewnątrz i cisną elastycznie na dwa najniższe naboje, wytwarzając nacisk pionowy, utrzymujący wszystkie naboje w łódce w ścisłym ze sobą zetknięciu, czemu sprzyja stożkowaty kształt tych naboju.

W pobliżu tylnych krawędzi ścianek bocznych 146 i 147 łódki są w tych ściankach wytłoczone do wewnątrz żeberka 151 (fig. 1), które zachodzą za stopy łusek naboju w obu rzędach, ułatwiające wyciąganie wystrzelonych łusek, co łącznie z wklinowywaniem się stożkowatych naboju w głąb łódki zapobiega wysuwaniu się z niej naprzód naboju, pod wpływem odrzutu przy strzale, oraz nie pozwala wypaść naboju z łódki w czasie manipulowania nią przed włożeniem do magazynu. Żeberka 151 nie dochodzą do samego szczytu łódki, dzięki czemu nabój najwyżej położony może być wsunięty swobodnie do lufy, przyczem żeberka te nie są równoległe do grzbietu 145 łódki, lecz odchylają się od niego lekko w miarę zbliżania się do dołu łódki, w celu stopniowego zwiększania nachylenia naboju. Brzegi szczytowe 152 i 153 ścianek bocznych 146 i 147 oprawki są sztywne i zagięte tak, iż nakierowują nabój najwyżej położony podczas wsuwania go do lufy. Grzbiet 145 oprawki posiada wykrój 154, umożliwiający przesuwanie się trzonu zamkowego 23 karabina podczas wsuwania naboju do lufy, przyczem należy zauważyć, że nabo-

je są tak rozmieszczone w łódce, iż trzon ten chwytą szczytowy nabój z jednego szeregu, a następnie z drugiego szeregu.

Na grzbiecie 145 łódki znajduje się wystający nosek 135, chwytany przez czepik 132 (fig. 1), celem przytrzymywania łódki w magazynie. Czepik 132 i poruszający go mechanizm nie jest objęty niniejszym wynalazkiem, lecz należy zaznaczyć, że czepik ten przytrzymuje samoczynnie łódkę po wsunięciu jej do magazynu, poczem odchyła się w odpowiedniej chwili, celem zwolnienia łódki. Nosek 135 jest umieszczony nieco zboku linii środkowej grzbietu 145, a w tylnej ścianie magazynu (fig. 2) znajduje się rowek 155, przepuszczający wymieniony nosek podczas wsuwania łódki do magazynu, jeżeli zaś usiłować wsunąć łódkę do magazynu spodem do góry, to wtedy nosek 135 temu przeciwdziała.

Obie ścianki boczne 146 i 147 łódki zaopatrzone są w wytłoczone do wewnątrz zagłębienia 156 i 157, które podczas wsuwania łódki do magazynu wsuwają się za prowadnice 158 i 158¹ (fig. 2), utworzone na ściankach bocznych magazynu, powodując rozsuniecie ścianek bocznych łódki, dzięki czemu naboje, zawarte w łódce wsuniętej do magazynu, nie są już naciśnięte zboku, wobec czego podajnik 159 może je z łatwością podawać do lufy.

Łódka według wynalazku jest więc dogodniejsza i tańsza od łódek znanych dotychczas, z których naboje muszą być wyłuskiwane przed włożeniem do magazynu, a ponadto jednocześnie przytrzymuje i prowadzi naboje, jak wyjmowany magazyn pudełkowy, używany dotychczas w karabinach samoczynnych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łódka naboja, znamiona tem, że przytrzymuje naboje w dwóch szere-

gach podczas ich wsuwania do komory magazynowej karabina, ściskając te naboje zboku tak, iż tworzą one zwartą paczkę.

2. Łódka według zastrz. 1, znamiona tem, że składa się z grzbietu i dwóch sprężynujących i zbliżających się ku sobie, poczynając od tego grzbietu, ścianek bocznych, cisnących zboku na naboje zawarte w łódce.

3. Łódka według zastrz. 1 i 2, znamiona tem, że dolne brzegi jej ścianek bocznych zagięte są do wewnątrz i sprężynują, w celu wywarcia na naboje nacisku w kierunku pionowym.

4. Łódka według zastrz. 2 i 3, znamiona tem, że jej ścianki boczne zaopatrzone są w żeberka zaczepiające o stopy łusek naboja, dzięki czemu naboje utrzymywane są w łódce we właściwych położeniach.

5. Łódka według zastrz. 2—4, znamiona tem, że brzegi górne jej ścianek bocznych są sztywne i zagięte do wewnątrz w taki sposób, iż nakierowują naboje podczas przesuwania ich z oprawki do lufy.

6. Łódka według zastrz. 2—5, znamiona tem, że posiada wgłębienia współdziałające z występami utworzonymi w magazynie, celem rozwarcia bocznych ścianek łódki i zwolnienia od nacisku boków naboja po wsunięciu łódki do magazynu.

7. Łódka według zastrz. 1—6, znamiona tem, że na jej grzbiecie, cokolwiek zboku jego linii środkowej, jest utworzony nosek chwytany przez czepik w komorze zamkowej, który to nosek przesuwa się przez odpowiedni rowek w ścianie magazynu broni podczas wsuwania doń łódki, dzięki czemu łódkę tę można wsunąć do magazynu jedynie w prawidłowym położeniu.

8. Łódka według zastrz. 1—7, zna-

mienna tem, że grzbiet jej jest usztywniony zapomocą wytłoczonych w tym grzbiecie żeberek poprzecznych, nachylonych pod pewnym kątem.

9. Łódka według zastrz. 1—8, znamienna tem, że jest wytłoczona w odpo-

wiednim kształcie z jednego kawałka elastycznej blachy metalowej.

John Douglas Pedersen.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

